

tet. Det er sådan nogle ord, man hører igen og igen.

Jeg synes, at der er noget, der strider imod hinanden. Når statsministeren snakker om frihed, om det der store, flotte træ, der skal have plads til at udfolde sig, så kan man spørge: Hvor mange små planter skal det gå ud over, at det der træ skal have ret til at udfolde sig? Frihed er jo ikke sådan en uendelig masse, man kan tage af. Ingen kan få frihed, uden at det begrænser nogle andre, og derfor passer det ikke sammen med solidariteten.

Selvudfoldelse? Jamen selvudfoldelse er på andres bekostning. Jeg er helt enig i, at erhvervslivet og markedsøkonomien fungerer fantastisk med selvudfoldelse og frihed, men vi har jo netop gennem 100 år opbygget et samfund, hvor vi har prøvet at søge en balance imellem markedsøkonomiens fantastiske evne til at skabe resultater og det at sikre også en solidaritet i samfundet.

Jeg mærker tydeligt – desværre allerede i den tidligere regerings tid – at forståelsen for solidaritet i samfundet er svigtende.

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

For at komme lidt tættere på det, jeg berørte omkring Venstres manglende interesse for, at Danmark er en del af en omverden, vil jeg godt præcisere mine spørgsmål.

Mener Venstre, at man bare kan have Danmark for sig og andre lande for sig, når det drejer sig om beskatning af multinationale selskaber og andre ting, der foregår over landegrænserne?

Mener Venstre, at man bare skal se til, at afgifter i andre lande er lave, og at vi tvinges til at sætte vores afgifter ned på f.eks. cigaretter, samtidig med at man kører kampagner og fortæller, at man dør af at ryge?

Mener Venstre, at grænseoverskridende problemer af miljømæssig karakter også bare skal være, som de er, og at man ikke skal bruge afgiftssystemet til at sikre, at andre EU-lande ligesom vi har nogle afgifter af minimumskaraktter, så man sikrer miljøet, ud fra at det er grænseoverskridende problemer?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Hr. Jacob Buksti startede nærmest, som om det var en helt ny oplysning for ham, at grønne af-

gifter skulle vende den tunge ende nedad. Jeg håber, at det er klart for hr. Jacob Buksti, at de grønne afgifter vender den tunge nedad og rammer de laveste indkomstgrupper hårdere.

Så er det rigtigt, at regeringen har valgt at stå ved de vedtagne skatteomlægninger, der er, både dem, som giver et løft nogle steder, og dem, der giver borgerne flere penge andre steder.

Men hr. Jacob Buksti er forhåbentlig klar over, at den regering, der sad indtil valget, og den regering, der havde medlemmer fra hans parti, i finanslovforslaget for 2002 planlagde 1 mia. kr. i nye grønne afgifter, grønne afgifter, som overhovedet ikke er i spil i den skatteomlægning, der fandt sted ved nytår, men grønne afgifter, som yderligere skulle lægges på danskerne og yderligere skulle belaste de laveste indkomster.

Til hr. Ole M. Nielsen: For mig går grænsen for frihed dér, hvor min frihed begrænser din frihed. Jeg skal ikke have frihed på bekostning af andre, men jeg skal have frihed til at udfolde mig, indtil jeg kommer til den grænse, hvor jeg begrænser andres ret til at udfolde sig. Og når denne regering ønsker at indføre f.eks. valgfrihed på de sociale områder, så er det jo ikke valgfrihed på bekostning af noget andet end på bekostning af de stive systemer, som har knættet folks ret til at vælge selv.

Så vil jeg sige, at for mig er frihed heller ikke friheden til at bruge skatteborgernes penge en masse. Derfor har denne her regering været igennem en række omprioriteringer, som vi bakker fuldt op om i Venstre, omprioriteringer, hvor man vælger at bruge de skattepenge, som borgerne afleverer, på en anden måde til gavn for den sociale trykthed og også til gavn for, at man får valgfrihed i systemerne.

Til hr. Aage Frandsen vil jeg bare sige, at hvis det at gennemføre disse internationale beskatninger var så nemt, som hr. Aage Frandsen lagde op til, kan det undre, at der har været en regering igennem næsten 9 år, som hr. Aage Frandsens parti har bakket trofast op om og gennemført store skattereformer med, som ikke har taget hul på dette.

Og så kan jeg være imponeret over, at hr. Aage Frandsen nu udvider SF's lyst til skattestigninger til åbenbart også at omfatte skattestigninger i Tyskland.